

DANE RUDHYAR: KOZOROH

Nadešel čas zimního slunovratu, a otevřel bránu Kozoroha. Dny se zkrátily tak, jak dosud nikdy ne. Dlouhé zimní noci zkonejšily přírodu, a sníh přikryl konečný rozklad všeho živého v širokém náručí míru a klidu. Smrt, jak se zdá, svrchovaně vládne všemu viditelnému vesmíru. A přece se, kdesi a navěky, rodí nový Kristus. Život nanovo vytryská se Sluncem z jeho jižního nejnižšího bodu. Slunce se obrací a vydává se na sever, jeho denní oblouk světla se pomalu rozpíná a září víc a víc. Příslib jara se šíří jako mystický oheň, aby sdělil „lidem dobré vůle“ na zemi, že Nový Život začíná vítězit nad spoutanou smrtí.

Co to je, ten nový život, který lidé oděli symbolikou nádherného příběhu o Kristu, příběhu, jehož kořeny prorůstají hluboko do půdy starších mytologií? Kdo je ten věčný *Christos*, jehož význam zůstává věčně pravdivý a živý, ať už lidé v Krista historického či náboženského věří nebo ne? Je to „síla Dne“; ten aspekt bipolární životní síly, který má, jakožto *zosobňující energie*, tendenci transformovat rozptýlené a v rozkladu ležící pozůstatky předchozího cyklu v nový organický celek, nedílný protože definovaný hranicemi, tvůrčí protože vědomý. Tím novým

organickým celkem v říši lidstva je to, co časem vyroste v naplněnou osobnost; to jest, lidský jedinec, vědomý si své relativní jedinečnosti, soustředěný v pocitu svého „Já-jsem“, v egu. Christos je tou silou ve vesmíru, která vede lidi k „individuaci“. Je tím základem, na němž stojí veškeré pojmy rovnosti a demokracie, abstraktní hodnoty jedince, důstojnosti a nedotknutelnosti lidské osobnosti. Je základem „zjevných pravd“, Vyhlášení Nezávislosti, centrem „Lidských Práv“.

Christos je univerzální energií síly Dne v průběhu jejího vzestupu v období zimy a jara. „Rodí se“ o zimním slunovratu, neboť počínaje tímto dnem vzrůstá její moc na úkor síly Noci, která naopak začíná ubývat. Síla Noci je shromažďující, kolektivizující energie. Rozšiřuje osobnost ve společnost pomocí kouzla mezilidských vztahů. Začíná budováním rodiny, o symbolickém letním slunovratu, v Raku, znamení domova. Progresivně rozšiřuje rodinnou sféru ve znameních Panny a Vah. Oslavuje zodpovědnost člověka vůči potomstvu a jeho účast ve všech společenských skupinách. Ponouká ho, aby hledal stále hlubší propojení mezi sebou a stále většími společenstvími. Přináší mu abstrakce a objevy civilizace, jejíž rozvoj propojuje mezi sebou generaci za generací, národnostní skupinu za skupinou, výtěžek jednoho jedince s výtěžkem druhého – až do chvíle, kdy si lidé uvědomí, že nejsou než relativně bezvýznamnými buňkami obrovského organismu lidské společnosti. Kmenové skupiny a malé národy nakonec mizí. Nadcházejí dny impéria. Stát vládne bez omezení; a symbol jeho moci, Caesar, se rozmnožuje svým portrétem, pomocí všudypřítomné a korumpující moci peněz.

Caesar a Christos: oba na stejném poli zvěrokruhu, v Kozorohu. Caesar je na vrcholu moci: Christos je jen pronásledované dítě. Přesto se Caesarovo impérium brzy zhroutí a síla Christa bude během Vodnáře a Ryb vzrůstat, dokud jako neodolatelná výzva života a osobnosti nevytryskne s příchodem jara vzestupem síly Dne v Beranu.

V Kozorohu hledá individuální síla lidské osobnosti cestu ven, a bojuje přitom s tíhou závaží Státu. Síla Noci triumfuje. Společnost je chápána jako završení velkého kolektivního organismu, Státu, který ovládá dokonce i své vůdce. Velké civilizační rozmachy, letící ve Střelci na křídlech filozofické, vědecké a společenské mysli, nyní dosáhly bodu krystalizace. Ti, kdo vnímají i za hranice, jsou vystřídáni organizátory impéria. I ty pohyblivé a nejvzdálenější hranice musí být hlídány a opevněny armádami a úředníky. Centrální autorita musí ustanovit pevnou a zjevnou vládu, aby mohla držet pod neosobní nadvládou mnohé a různé národy, mnohé myšlenkové směry, mnohé tradice.

Imperiální Řím Caesarů už není tou původní citadelou římských občanů, bytelným a silným Římem dávných dnů. Je rozbujelou metropolí, univerzálním městem. Stejně tak člověk, který úspěšně prošel evolučními obdobími Štíra a Střelce, už není tím přímým a agresivním egem, skrývajícím společenskou nejistotu pod velkými dramatickými gesty. Ego expandovalo

tím, že se stabilizovalo ve společenských skupinách, v partnerských vztazích všeho druhu, ztotožněním se s podivuhodnými silami pocházejícími ze všech kolektivit, z dávné minulosti, z rezervoáru nevyzpytatelné energie, nazývané Kolektivním Nevědomím.

Ono Kolektivní Nevědomí postupně zaplavovalo výhradně osobní ego intoxikujícími energiemi, produkoványi nerozmnožovacím sexem a civilizací. Člověk se buďto stal jejich nástrojem, pasivně se podrobujícím chtíči a hektickému rytmu života města; anebo je ovládl. Stal se ve Štíru adeptem a ve Střelci filozofem. Jeho ego v tom případě, místo aby expandovalo v mocichtivou obludnost, která se neúkojně štve za více požitky, nebo více poznatky, nebo více penězi, prošlo zásadní proměnou. Vzdalo se své energie ve prospěch většího centra organizace a vědomí, jímž je Self – střed jak oblasti vědomí, tak širého Nevědomí okolo něj.

Soustředěna ve svém egu, je lidská bytost pouhým omezeným a úzkým organismem života a vědomí. Je, symbolicky, malým kmenem, malým Státem. Je oddělena od všech ostatních osobností. Její Lví hrdost je věčným poutem. Její tvůrčí gesta tkví svými kořeny pouze v malém království vlastní osobní zkušenosti a v bezprostředním zeměpisném okolí. Ale když člověk nechce už dál vztahovat každý pocit, každé hodnocení, každou myšlenku jen ke své vlastní omezené bytosti; když člověk díky společenským procesům a lásce, díky vzdělání a chápání světa, díky obchodu, cestování a celoplanetárním kontaktům úspěšně *asimiluje* široký obsah civilizovaného světa své doby – pak musí objevit jiný referenční střed; musí akceptovat jiný rámec vědomí, aby si podržel to, co získal. „Opevněný hrad“ ega musí opustit, a přestěhovat se do „metropole“ svého většího Self. Může se však stát, že učiní-li tento krok ven ze svého malého centra energie, stane se pouhým dozorcem na dvoře některého mocného Vládce, pasivním účastníkem na velikosti a slávě impéria.

Vzrůst malého kmene ve velké impérium, jako tomu bylo v případě Říma, je velmi přesnou paralelou postupného rozvoje osobnosti od užšího pocitu ega a individuální pýchy ve stav, kdy se člověk buďto stane pánem širšího života, nebo pasivním účastníkem v nějaké velké mocenské skupině, z níž absorbuje vědění, podporu a sílu v odlesku slávy.

Kozoroh tedy symbolizuje jakoukoliv typickou státní organizaci, zahrnující velká území a různé národnostní skupiny, a vše, co taková organizace v sobě nese, zejména politiku a mocenské hry. Symbolizuje rovněž ten mysteriózní stav bytí a vědomí individuální lidské bytosti, jehož je nejcharakterističtější představitel orientální jogín: člověk, jenž ač žije sám, učinil ze své osobnosti široký kosmos, který má zvláštním způsobem pod kontrolou, a třeba je chudobný, je bohat vším bohatstvím společnosti a má podíl na moci a slávě transcendentních Zástupů. Kozoroh však rovněž představuje dvořana, klanějícího se ve svatyni nějakého potentáta a sbírajícího drobečky moci, a moderního politika (nebo byrokrata), který je malým kolečkem ve velkém soukolí, vysávajícím vitalitu Státu, jemuž má sloužit.

V Raku nachází osobnost naplnění svého self-ství v tom, že se stává kompletní prostřednictvím stálého partnera a definitivně stabilizovanou svým domovem; v tomto naplnění však je už zároveň zaseto vše, co nakonec překoná individuální ego. V objetí dvojice už problikává triumf společnosti nad osobností, v objetí, které se člověku v daném okamžiku jeví jediné jako exaltace self a jeho energií.

Podobně v Kozorohu: společnost a kolektivizující síly v establishmentu mocného Státu zdánlivě triumfují. I zde připadá jedinci, který nabyl postavení a určité společenské funkce, že se v nich navždy zabydlel. Avšak tyto kozoroží výdobytky už v sobě nesou zárodek vlastní destrukce. V pozadí každého dokonalého Státu stojí hrozící a nevyhnutelná Revoluce. Žádný profesionální výdobytek není stabilní, protože společnost není statická entita, a kromě neustále plynoucího proudu společenských vztahů a příležitostí musí ustavený řád dostávat stále nové podněty, od nových generací, nových vynálezů, nových materiálů, získaných, ale dosud neasimilovaných.

Kozoroží Stát nemůže zůstat daný; to proto, že je svou podstatou postaven na dalece a široce expandujících faktorech, na úvěru a obchodu, na metafyzických spekulacích které nepodléhají konkrétním důkazům, a na náboženských organizacích, které musejí být zničeny těmi lidmi, co si svou víru nesou v srdci a vtělují ji do vlastních životů: mystiky a světci. Malá kmenová organizace může přežít tisíciletí, protože je tolik konkrétní; proto, že hodnota jejích regulí je zřejmá a krevní pouto nezvratné. Impérium však musí neustále posouvat své hranice; politikové musejí dělat kompromisy a dohody s těmi, kdo, vybuzeni chutí moci, budou chtít stále víc a víc a zničí své vůdce. Bohatí, aby znásobili svůj blahobyť, musejí vychovávat masy k tomu, aby z nich rostli jak technici, kteří budou pracovat se stroji, tak spotřebitelé, kteří budou výrobky strojů konzumovat. A masy, takto vychovávané, se budou pozvedat. Civilizace – kozoroží Bůh – musí neustále sám sebe ničit a zároveň zvyšovat vlastní rozsah a energie. Její nejvznešenější děti to jsou, kdo povedou onu destrukci; reformátoři a snílci, ty mozky, které nic, čeho dosáhly, nikdy neuspokojí. Ponesou si v duších pečeť Vodnáře.

Proč se však tyto vodnářští reformátoři musejí cítit tak hluboce nespokojeni s tím, co je *status quo*, proč tak prahnou po transformaci a revoluci? To proto, že se v hloubi jejich dosud nevědomého bytí začíná vzdouvat nově probuzená síla Dne. A destrukce všeho starého, kterou připravují a řídí, není ničím jiným než oním „mečem“, o němž nám Kristus řekl, že ho přináší: „ne mír, ale meč“. Vodnářský reformátor je veden kozorožím vizionářem. To, co ohlašuje, je skutečná moc nového lidského typu, zrozeného v nevědomých hlubinách Impéria, moc porobených tříd, jimž je, byvše svými pány vtaženy do vědomí nebo do chamtivosti, souzeno povstat.

Tím novým lidským typem je Christos, zrozený za zimního slunovratu v „jesličkách“ – v kolébavých hlubinách nevědomého lidstva, jež stěží prohlédá z živočišnosti. Je novým typem osobnosti, novým typem domova. Obé bude hotovo až během budoucího období Raka, avšak začíná nabývat formy pod mateřsky konejšivým sněhem, pokrývajícím širý semenný potenciál země. Stejně jako se společnost nakonec stává imperiálním Státem, jenž se v semeni zformoval už v objetí dvojice, tak i individuální osobnost v celé její slávě je možno zpětně vystopovat až k semeni, které bylo zaseto ve vrcholném období kdysi velkého Impéria, „mezi volkem a oslíkem“ – k semeni-Kristu. Toto semeno je zdrojem síly Dne. Je pramenem „živé vody“ - té živé vody, která bude hojně rozlévána z nádoby Vodnáře, Vodonoše.

V Kozorohu je semínko-Christos ještě skoro neznatelné, natolik je znovu se rodící síla Dne dosud přehlušena obrovskou strukturou, co vybuodovala síla Noci. Je patrné pouze v srdci kozorožního Jogína či Zřece; osamělého Poustevníka; samotářského Poutníka po výšinách sněhem pokrytých vrcholků; izolovaného Individua, které, poté, co asimilovalo uvnitř silné struktury svého jáství celý obsah Kolektivního Nevědomí, stalo se „dělohou lidské totality“. V této „děloze“, která představuje naplnění celého cyklu lidské expanze, dostává ve vnitřním zsvěcení ten, jenž se stal člověkem-semenem, Nový Život, který přichází z výšin. Od chvíle, kdy byla příroda oplodněna Sluncem v Býku, uběhlo devět měsíců. Příroda je připravena k porodu Nového Typu.

To je to tajemství, které přebývá v nevědomých hlubinách nejvznešenějších Kozorohů. Nosí v sobě živé semínko; neznají však ještě jeho význam. A v zoufalství osamělosti a frustrace hledají zapomnění ve společenských aktivitách, společenských hříších a obluzovadlech. Dychtí po moci, ale moc je nestačí uspokojit – a oni to vědí. A tak vyhledávají požitky a výstřelky, aby zmírnili svou prázdnotu. Říká se jim sobci, protože nosí masku. A neopovažují se ji odložit, ze strachu, aby neviděli, jak se jim společenské postavení a ambice rozpadají vniveč, když uctívají to nové děřátko své duše.

Typickým Kozorohem byl Woodrow Wilson – kterého senzibilové ztotožnili s dávným faraónem Achnatonem; prvním, kdo v západním světě propagoval transcendentní monoteismus, nové náboženství Jediného Boha, kterého vnutil svému vzpurnému lidu a který byl po jeho smrti zničen. Wilson se rovněž snažil svému lidu vnutit svůj vzosný mezinárodní idealismus, vizi spojeného lidstva. V Egyptě ve 14. století př. K. náboženský monoteismus představoval Nový Typ lidského vědomí. Dnes je takovým příslibem, a základem pro Nového Člověka, Federace Lidstva. Pokus přinést lidem představu o tomto novém zrodu Reality učinil vznešený Kozoroh - Kozoroh se všemi kozorožními chybami a osamělostí – a neuspěl, protože jeho lid nedohlédl za vlastní netečnost a politiky. Ted' na sebe břímě Nového Života přejímá Vodnář.

Postupem času Nový Život vždy vítězí. Nový typ lidské bytosti proráží krustu rozpadající se hmoty, která byla kdysi mocným Státem, jenž vybudoval Caesar; tak jako jaro po Rybích záplavách rovníkennostních bouří nutí klíčit semena. Christos vždy vítězí nad Caesarem. Federace Člověka musí zvítězit nad imperiálními mašinériemi, které rozjely mocenské skupiny užívající energie Štřelce – mašinérie a propagandu, tanky a fanatismus – aby zkrystalizovaly své ambice. Cyklus života nepřipouští statické naplnění. Vše se obrací ve vlastní protiklad. Kolo se neustále otáčí a síla Dne spoluhraje se silou Noci ve vždy novém dramatu, jímž je život sám.

zdroj: **DANE RUDHYAR: ASTROLOGICKÁ ZNAMENÍ – PULZ ŽIVOTA**
vydalo v roce 2002 nakladatelství **PŮDORYS**, Dejvická 30, 160 00 Praha 6
tel. /fax: +420 224 323 133,
pudorys@seznam.cz, <http://pudorys.firstnet.cz/>

VYTVOŘENO VE SPOLUPRÁCI S

ASTROLOGICKOU ŠKOLOU PRO STATEČNĚ
PAVLA TURNOVSKÝHO & MARTINY LUKÁŠKOVÉ
u příležitosti 20. výročí jejího založení v roce 1992

Pavel.Turnovsky@gmail.com
astrologMarLuk@seznam.cz

www.rezonance.cz
www.transformator.cz
www.astrologie.cz
www.astropsycholog.cz